

ČEKANJE

Napisao

Luka Mihailović

inspirisano kratkom pričom Horhe Luis Borhesa

3.9.2024

luka@lukam.xyz

1 EXT. BRANKOV MOST - NIGHT

1

Panorama Beograda. Sunce je skoro zašlo, ali još uvek osvetljava nebo. Gradska svetla su upaljena. Čujemo telefonsku vezu kako se uspostavlja. Obe strane slušalice zvuče kao sagovornici - mi smo neko po strani.

DEVOJKA (V.O.)

Halo?

JUNAK (V.O.)

Slušaj. Moraćeš da se skloniš iz grada na neko vreme.

DEVOJKA (V.O.)

Čekaj, misliš bukvalno?

JUNAK (V.O.)

Da, najozbiljnije. Ne otkrivaj nikakve informacije preko telefona, izvadi bateriju iz laptopa, i nemoj glasno da pričaš, igde.

DEVOJKA (V.O.)

Šta se desilo, jesi li u redu?

JUNAK (V.O.)

Ne smemo ovako da razgovaramo. Pričaču ti kad se vidimo. Ti zato najbolje idi kod onog našeg prijatelja, kod zemljaka, i tu me čekaj.

DEVOJKA (V.O.)

Kad ćeš doći? Kako da znam da si okej?

JUNAK (V.O.)

Ne smem ništa da ti kažem sad preko žice, ali doći ću. Obećavam.

Telefonska linija se prekida.

Automobil prelazi most. Na zadnjem sedištu se nalazi BEZIMENI junak, koji sa melanhlijom i porazom gleda kroz prozor. Muzika minimalna ali emotivna, usamljene gitare. Početne zahvalnice se slivaju niz prozor kroz koji glavni junak gleda.

2 INT. ULAZ ZGRADE - NIGHT

2

Junak ulazi u zgradu noseći torbu, i traži i proverava određeno sanduče, uzima ključ koji se nalazi u sandučetu. Takođe uzima papir sa porukom koji je bio pored ključa. "Kao po dogovoru, primljen depozit od 3 meseca. Čućemo se za uplatu nakon toga"

Junak kreće ka liftu i ulazi u njega. Vrata lifta samo što se nisu zatvorila.

KOMŠINICA (O.S.)
Samo malo, komšija!

Mlada komšinica je ubrzala korak da stigne do lifta. Junak zaustavlja vrata, i drži ih rukom širom otvorena. Komšinica ulazi, provlačeći se pored junaka. Vrata se zatvaraju.

3 INT. LIFT - NIGHT

3

KOMŠINICA
(malo posramljeno)
Hvala.

Okreće se blago ka konzoli iza sebe.

KOMŠINICA
Koji ste Vi sprat?

JUNAK
Ne znam, onaj na kome se nalazi stan broj 73.

KOMŠINICA
Nije valjda? Pa ja sam broj 72.

Komšinica stiska dugme za 13. sprat.

JUNAK
Eto, mali svet.

Junak se nasmejao blago i ućtivo. Lift kreće.

KOMŠINICA
Dakle, napokon neko novo lice na spratu, a?

JUNAK
Ovaj ahm... nisam za stalno, ovde sam neko vreme samo.

KOMŠINICA
Oh, hmm...

Komšinica se zamislila na sekund, skoro kao da je zbunjena.

KOMŠINICA
Svakako, drago mi je.

Komšinica pruža ruku da se rukuje.

KOMŠINICA
Ja sam-

4 INT. SPRAT ZGRADE - NIGHT

4

Vrata lifta se otvaraju, komšinica i junak izlaze.

JUNAK

Dakle, otključan nam je krov kažeš?

KOMŠINICA

Da, ja obožavam krovove, moraću da ti pokažem jednom.

JUNAK

Sutra uveče možda, ako se ne komiram.

Junak gura ključ u bravu.

KOMŠINICA

Važi. I laku noć, baš mi je drago što smo se upoznali.

JUNAK

Takođe.

Junak ulazi u svoj stan.

5 INT. JUNAKOV STAN - NIGHT

5

Junak pregledava stan. Upućuje se ka spavaćoj sobi, gde ostavlja torbu kraj kreveta. Vadi napravu sa antenom iz torbe, i kreće da antenom prolazi kroz ćoškove i zidove stana.

6 INT. SPRAT ZGRADE - NIGHT

6

Lift se spušta ka prizemlju.

7 EXT. SAN GRAD - DAY

7

Junak se nalazi u nekom apstraktnom delu grada (poljana ispred FDU). Posmatra senčane figure iza sebe, koje idu za njim. Pokušava da beži.

8 INT. SAN JUNAKOV STAN - NIGHT

8

Junak iz ladice pored kreveta vadi pištolj, i puca na svoje napadače. Pucanj ga budi.

9 INT. JUNAKOV STAN - DAY

9

Junak se budi iz košmara.

10 EXT. CENTAR GRADA - DAY

10

Gradske ulice, vazdušni snimci, nadzor. Čujemo telefonski razgovor koji je prisluškivan kao naracija preko.

KOMŠINICA (V.O.)
Halo, hej, šta radiš danas, da nisi slobodan možda?

JUNAK (V.O.)
Ništa naročito, ali da, slobodan sam, što?

KOMŠINICA (V.O.)
E taman onda, ako hoćeš, čula sam da se daje nešto novo u bioskopu. Pa ako te je volja, da ubiješ vreme malo taman dok završim smenu, pa da ti napokon pokažem pogled sa krova večeras.

JUNAK (V.O.)
Hm, to bi bilo lepo. 'Ajde onda pa se gledamo uveče.

KOMŠINICA (V.O.)
Super, vidimo se!

11 EXT. ULAZ BIOSKOPA - DAY 11

Junak šeta ulicom, gleda u nadzornu kameru iznad ulaza u bioskop, i zatim ulazi u bioskop.

12 INT. BILETARNICA BIOSKOPA - DAY 12

JUNAK
Čuo sam da se daje nešto dobro sada?

RADNIK
Da, već vidim da će Vam se svideti.

JUNAK
Može karta.

13 INT. BIOSKOPSKA SALA - DAY 13

Film već uveliko traje. Junak ulazi i seda u jedan od poslednjih redova. Posmatramo junakove reakcije, koje ukazuju na to da već može da predvidi radnju filma.

14 EXT. ULAZ BIOSKOPA - DAY 14

Gradski život se odvija nesmetano i normalno.

15 INT. BIOSKOPSKA SALA - DAY 15

Junak ustaje, i diskretno napušta salu.

16 EXT. JUNAKOVA TERASA - NIGHT

16

Junak i Komšinica pijuckaju neko pivce, flaše alkohola su spremne i otpečaćene oko njih.

JUNAK

I tako, mada već sam video kuda ide radnja, pa sam morao da izađem, smorilo me malo.

KOMŠINICA

(šaljivo)

Jož Bože, grozan si. Ni film ne možeš da ispoštuješ.

JUNAK

A šta ću... ne možeš naterati čoveka da živi kako mu nije suđeno.

KOMŠINICA

(nasmejano)

Dakle, tebi je sudbina da ne odgledaš onaj film od početka do kraja?

JUNAK

Ne nužno, ali... i da jeste, i da nije, moja je odluka.

KOMŠINICA

Aha, znači tvoja odluka, kao što je i spontano davanje otkaza, i kupovanje karte za Sejšele, u jednom smeru.

JUNAK

(šaljivo, dižući kažiprst u vazduh dok govori)

U jednom smeru!

Oboje su se slatko na sekundu nasmejali ovoj internoj šali.

JUNAK (CONT'D)

Ali da. Dune ti tako ponekad, prosto. Moraš da ispoštuješ brate.

KOMŠINICA

(promoćurno)

Tako dakle... boemski, hm? Malo nekarakteristično za tebe. Previše si nekako tih i racionalan za taj fazon. Nema šanse, ne kupujem tu priču.

JUNAK

(duboko i polako, sa značajem)

Jednom sam počinjao ispočetka...
Više puta zapravo. Hteo ili ne,
moraš da ostaviš sve što imaš - kada
dođe taj trenutak, gde osetiš
vrelinu iza ćoška.

Komšinica ga gleda sa punom pažnjom.

JUNAK (CONT'D)

Jedino je pitanje, šta ćeš reći da
utešiš sebe, a šta ćeš reći drugima.
Da li ćeš im uopšte reći...

KOMŠINICA

(mekano)

...postoji li neko kome si hteo da
kažeš nešto, a nisi?

JUNAK

Rekao sam bio koliko sam smeo, ali
da... bila je jedna. Jebeš sve
ostalo, ona je jedina stvar koja je
davala značaj ičemu. Sećanja na nju,
i njeno telo, još uvek me progone.

17 INT. FLASHBACK KOLA - NIGHT

17

Junak vozi BMW, dok DEVOJKA sedi na suvozačevom mestu.

JUNAK (V.O.)

Neke devojke, samo ih upoznaš, i
znaš - to je to. Od ovoga ne može
bolje, kraj.
A onda uđeš u neke priče. I onda
tvoje ime ostane u tim pričama, ma
koliko god se ti trudio da ga
izbrišeš. I zato želiš da se
udaljiš...

18 INT. FLASHBACK SPAVAĆA SOBA - NIGHT

18

DEVOJKA je razgoljena, u erotskim pozama kao model,
prekrivena da ne bude neprikaldna. Očito su ova sećanja
lepša od bilo kakve stvarnosti.

JUNAK (V.O.)

U međuvremenu, vidiš šta se dešava
drugima. Zato shvatiš... da, zaista
može da te pojede mrak. Iii...

KOMŠINICA (V.O.)

I onda?

JUNAK (V.O.)

Onda je bilo sve, i na kraju ništa.

19 EXT. SAN KOMŠILUK - DAY 19

BMW upaljenih farova se pojavljuje od iza ugla. Približava se junaku, staje, izlaze dve senčane figure koje prilaze junaku.

20 INT. SAN JUNAKOV STAN - NIGHT 20

Junak iz ladice pored kreveta vadi pištolj, i puca na svoje napadače. Pucanj ga budi.

21 INT. JUNAKOV STAN - DAY 21

Junak se budi iz košmara.

22 EXT. ULAZ ZGRADE - DAY 22

Komšinica i junak prilaze ulazu zgrade sa kesama punim od kupovine.

KOMŠINICA

Stvarno nisi trebao da se cimaš da nosiš sve to. Dovoljno mi je samo što ćeš doći i što ćeš biti tu, i da napokon upoznaš mog momka. Sigurna sam da ćete se slagati.

JUNAK

Komšinice, zaista. Rođendani su jednom godišnje samo, to je za mene svetinja. Naravno da ću pomoći kako god, makar-

23 INT. AUTOMOBIL NADZIRAČA - DAY 23

Kamkorder koji je postavljen na stativ unutar kola snima iz daljine junaka i komšinicu. Nastavljamo da čujemo njihov dijalog, ali izdistortisano, kao kroz neki snimač glasa.

JUNAK (CONT'D)

...nosio pet kila žestine i sokova, kao mazga.

KOMŠINICA

Ne zaboravi samo, to što nosiš ima sve i da se popije.

24 INT. JUNAKOV STAN - NIGHT 24

Junak mota kutiju u ukrasni papir za svojim radnim stolom. Otvara fioku da uzme selotejp, i pored makaza i selotejpa, vidimo i njegov pištolj.

KOMŠINICA (V.O.) (CONT'D)
 Ne dozvoljavam loš, a niti slab
 provod za svoj rođendan.

JUNAK (V.O.)
 A dozvoljavaš li da mi kažeš šta bi
 htela za svoj divan dan?

KOMŠINICA (V.O.)
 Samo da dođeš sutradan na proslavu,
 da se upoznaš sa ostalima, to bi mi
 bilo najdraže. A ovako konkretno,
 joj... ne znam. Možda ako nađeš
 negde...

Zvuk se prekida, neko je ugasio snimač glasa koji je do
 sada snimao.

Junak stavlja zamotani poklon po strani stola, i gleda na
 zidni sat. Trenutno je 23:40h.

JUNAK
 (sam sebi, tiho)
 Sutra, a? Što da ne, malo za
 promenu.

Zvuk sata koji kuca ispunjava prostoriju, dok se naš
 pogled približava sijalici koja gori.

25 EXT. SAN KEJ - DAY 25

Sunce na nebu gori. Mračne figure su u daljini, i prilaze
 ka junaku. Sat još uvek kuca.

26 INT. JUNAKOV STAN - NIGHT 26

Sat još uvek kuca. Dve senke prelaze preko kreveta junaka
 dok bacači senke prilaze krevetu. Junak u krevetu okreće
 leđa mračnim figurama koje su ušle. Figure ga posmatraju
 nemo, nepomično. Sat je otkucnuo poslednji put.

CUT TO BLACK.